

om den saaledes fremsatte Paastand paa Overgang til den følgende Sag paa Dagsordenen. Kun for saa vidt den maatte blive forkastet, vil Realitetsforhandlingen om Vædringsforslagene, angaaende hvis Afstemning jeg da skal fremsætte mine Bemærkninger, blive foretagen.

Ordføreren (Evermøes): Som det høie Thing vil have set af den Betænkning, der er omdelt, vender den Sag, der her er under Forhandling, gjennem de Forslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal, tilbage til Thinget i en betydelig udvidet Skikkelse. Dette er nu i og for sig ikke noget saa særdeles Mærkeligt; det er kun, hvad der er sket med saa mange andre Forslag, der ere indbragte her i Thinget. Noget mærkeligere er det derimod, at det, efter hvad der er fremkommet ved Konferencer med den høitagtede Indenrigsminister om denne Sag, vil være sandsynligt, at Regjeringen ogsaa under denne anden Form vil, i det Mindste i alt Væsentligt, kunne tiltræde Forslaget. En anden Mærkelighed ligger deri, at Flertallet i Udvalget vil ses at være sammensat af saa godt som alle politiske Fraktioner her i Thinget. Det turde maasse deraf sluttes, at der fra alle Sider har været en Formening om, at dette var en Sag, hvor det politiske Element kunde trænges tilbage. Det skulde naturligvis være mig meget kjært, dersom dette ogsaa maatte være et godt Omstændighed for Sagens Behandling her i Salen. Det vil være i det ærede Things Grindring, at vi ved Finansloven ifjor bevilgede den høie Regjering 10,000 Kr., for at den kunde foretage forskellige Undersøgelser, fremtidige Jernbaneanlæg vedrørende, og at denne Bevilling havde den Baggrund, at Ministeriet agtede at gaa over fra det i de senere Aar fulgte Princip for Jernbanebygning til et andet System, som vi iøvrigt tidligere have benyttet, nemlig Anlæg af Jernbaner væsentligt for Statens Regning. Resultaterne af dette Arbejde har den ærede Indenrigsminister forelagt i nærværende Lovforslag og i de Bemærkninger, som knytte sig dertil, hvori findes fremstillet Resultaterne af en Del Undersøgelser, vedrørende fremtidige Jernbaneanlæg i Sylland og paa Fyen. Ved de Overveielser, som have fundet Sted i Udvalget angaaende dette Spørgsmaal, var det en Selvfølge, at man maatte blive ledet hen til at drøfte Sagen i to Hovedafsnit. For det Første maatte man nemlig undersøge, hvorvidt man burde tiltræde det høie Thing at gaa ind paa en Forandring med Hensyn til Anlægsmaaden, og for det Andet, hvorvidt de Anlæg, der specielt bleve foreslaaede, maatte anses for hensigtsmæssige og anbefalelige. Under denne Forhandling lykkedes det ikke at opnaa Enighed i Udvalget, men dette delte sig i et Flertal, bestaaende af 8 Medlemmer, i et Mindretal, bestaaende af eet Medlem, som iøvrigt i alt Væsentligt sluttede sig til Flertallet,

og et Mindretal af 6 Medlemmer, der stillede sig paa en fra Forslaget og Flertallets Ansvær ikke libet afvigende Maade. Jeg skal nu i det følgende tillade mig at give en Udvikling af Flertallets Stilling i denne Sag, og af de Betragtninger, der have lebet det til at stille de Forslag, som ville findes under Vædringsforslagene fra Flertallets Side, og iøvrigt kun forholde mig refererende til de Vædrings- og Undervædringsforslag, der ere stillede dels af enkelte Medlemmer af Flertallet, og dels af det ærede Mindretal. Jeg kunde have ønsket at kunne forholde mig ligesaa overfor Mindretallets Betænkning, men da denne Betænkning mindre indeholder en Begrundelse af dets egne Forslag end en Kritik over Flertallets, vil det allerede af denne Grund være nødvendigt for mig ogsaa at komme ind paa denne Betænkning og paa de Ansvær, som ere fremsatte deri. Jeg skal derved ganske eller i alt Fald saavidt muligt undgaa at komme ind paa at omtale den særdeles afgjørende Form og den meget overlegne Tone, hvori Mindretallet udtaler sig overfor Flertallets Forslag, idet jeg saavidt muligt skal indskrænke mig til at paavise de Steder, hvor der efter Flertallets Formening findes væsentlige Feiltagelser og Misforstaaelser i Mindretallets Betænkning, hvad der selvfølgelig, da denne danner Præmisserne for dets Domme, ogsaa har ført det til forkerte Konklusioner. — Flertallet i Udvalget som ved Diskussionen sammesteds til Erkjendelse af, at det var nødvendigt først at faae Klarhet, hvilke Forudsætninger der overhovedet maatte være bestemmende med Hensyn til Jernbaneanlæg for Statskassens Regning. Dernæst maatte det tilstræbes at faae et Overblik over, hvilke Jernbanelinier det da i Henhold hertil og med det alt tilstedebeværende Net for Die maatte anses for nødvendigt at anlægge, for at Landets Jernbanenet overhoved kunde siges at være tilfredsstillende. Da endvidere de enkelte Baneanlægs Berettigelse og relative Betydning kun kunde fremtræde ved, at man satte alle Banerne ind som Led i det hele Jernbanenet, fandt Flertallet det naturligt og nødvendigt, at man i Lovforslaget ogsaa optog den Plan, man ved hele Anlægget ansaa det for rigtigt at følge. Det er en Selvfølge, at dette maatte ske under en saadan Form, at man udenfor en meget nærliggende og kort Arrække ikke præjudicerede Noget med Hensyn til Lovgivningsmagtens Bedømmelse af den Hurtighed, hvormed Baneanlægene skulde udføres. Overveielserne i førstnævnte Henseende have da for Flertallets Bedkommende ført til, at Statsbaneanlæg bør foretages under 2 Forudsætninger. Den ene er den, at de Baner, hvorom der er Tale, udgjøre betydningsfulde Led af de gennemgaaende Hovedkommunikationer, som ere nødvendige for paa en hensigtsmæssig og fornuftig Maade at knytte Landets forskellige Dele til hinanden, ligesom ogsaa for at tilstede, at Landets